

Motion till riksdagen 2011/12:Fi270

av **Håkan Bergman och Louise Malmström (S)**

Användarperspektivet i den offentliga verksamhetens tjänster

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att initiera ett utvecklingsprogram för att främja användarperspektivet i den offentliga verksamhetens tjänster.

Motivering

Vi lever i en tid när vi hela tiden förvånas och överraskas över den nya teknikens möjligheter, i stort som i smått. Den förändrar våra beteenden och vanor, ger oss mängder av information, skapar nya relationer och ger oss hela tiden nya alternativ till kunskap och kommunikation med människor runt omkring oss.

Vi kan via våra telefoner läsa dagstidningar, se på tv och söka och ladda ner artiklar från hela världen och läsa dem när vi själva vill. Vi kan läsa mejl, dela dokument och idéer med våra vänner. Vi kan följa naturkatastrofer, sociala uppror, kulturarrangemang eller nyhetssändningar från BBC eller CNN direkt när de händer. Vi kan videochatta med barn och vänner när de befinner sig utomlands, lyssna på musik, se korta videofilmer, använda roliga och lärorika spel, fotografera och söka information från hela nätet och mycket mer. Och varje dag kommer nya applikationer som, med några enkla tryck, kan göra livet roligare, enklare och intressantare för oss som användare.

Men som medborgare förvånas vi över en sak. Nämligen det paradoxala i att denna digitala utveckling, som så kraftfullt har förändrat vår privata tillvaro, har satt så få avtryck i andra viktiga delar i våra liv; som förskola, skola, sjukvård eller omsorgen om våra äldre.

Vi använder den senaste tekniken när vi bygger lokalerna och husen. Vi använder ny avancerad teknik för styrning av el, luft och vatten till våra sko-

Fel! Okänt namn på

lor, vårdlokaler och äldreboenden. Men ingen alls till att utveckla för dem som använder sig av eller finns i husen. Då försvinner användarperspektiven.

Hur kan den nya tekniken användas för att utveckla läromedel, lärandet eller undervisningen? Hur skulle barn och ungdomar kunna lära på nya sätt? Varför kan vi inte se några användbara ”applikationer” eller tekniksprång för att utveckla rehabilitering för stokedrabbade, förändra demensvården eller som stimulans för gamla i våra särskilda boenden – trots att vi privat i vår vardag redan har tekniken, möjligheterna och att kostnaderna är låga?

Vården är väl det område som kommit längst men även där finns mycket att göra. Vi kan videochatta med våra barn när de är utomlands men inte med vår gamla mamma när hon ligger inlagd på ett sjukhus på annan ort.

Riksdagen bör ge regeringen i uppdrag att initiera ett utvecklingsprogram för att se hur vi kan utnyttja de nya tekniska möjligheterna till att öka användarvänligheten och perspektivet i den offentliga verksamhetens tjänster och för att höja kvaliteten inom förskolan, skolan, sjukvården eller äldreomsorgen. Då kanske det skulle kunna hända spännande saker för oss alla som använder offentlig verksamhet.

Stockholm den 3 oktober 2011

Håkan Bergman (S)

Louise Malmström (S)